

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2017. október 8.
Bálintbokor, Mandabokor
Istentisztelet
Igehirdetés címe: „Az a drága kegyelem”

„Az igaz ember pedig hitből fog élni.” Róm 1,17b

Szeretett Gyülekezet!

A 2017-es esztendőt áthatotta az a jubileumi ünnepség, hogy 500 évvel ezelőtt Luther Márton (a hagyomány szerint) kiszegelte a 95 tételét. Azért érezte ennek szükségét **(1. dia)**, mert egyrészt látta, hogy az egyház nagyon rossz úton jár, nem tölti be küldetését, hamis tanításokkal félrevezeti az embereket, és nem a Szentírás alapjaira helyezve tanítja őket. Másrészt, és ez a legfontosabb, hogy Isten elérkezettnek érezte az időt, hogy valakit küldjön, akin keresztül meg lehet reformálni az egyháztanítását, vissza lehet térni a gyökerekhez, az eredeti „formációhoz”. Ugyanis, s ez volt az egyik leglátványosabb, kirívóbb bűne az akkori katolikus egyháznak,

hogy búcsúcédulák megvásárlásával bűnbocsánatot hirdettek és azt tanították, hogy **(2. dia)** „A 12. században a pápák teljes búcsút engedélyeztek már az olyanok számára is, akik egy keresztes háborúba maguk helyett fizetett emberüket küldték, avagy személyes részvételüket pénzen megváltották. A búcsú elnyerésének ez a lehetősége hatalmas jövedelmet hozott a pápai udvarnak. Az 1300-ban hirdetett jubileumi esztendőben teljes búcsút ígértek azoknak, akik elzarándokolnak Rómába és ott teljesítik, amit nekik a papok előírnak. Idővel az ebből származó jövedelem is kevés lett. 1390-től már a római zarándokutat is meg lehetett váltani pénzen. [...] Európaszerte kitűnő eredménnyel működött a hivatalos szóhasználatban is "szent üzlet" (sacrum negotium) elnevezésű búcsúárusítás.

Az embernek a büntetésektől való szabadulása azonban még mindig attól függött, hogy találkozik-e egy búcsúárus pappal. Szerettek volna az emberek teljes bizonyosságban lenni afelől, hogy az ideig tartó büntetésekből semmit sem visznek át a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

túlvilági tisztítótűzbe. Erre szolgáltak 1294 óta az úgynevezett gyónócédulák vagy búcsúcédulák. Ezeket meghatározott árjegyzéki áron pénzért lehetett vásárolni. [...] A jövedelem még mindig nem volt elegendő, s a búcsúk iránti kereslet sem csökkent. 1476-ban a búcsút tehát kiterjesztették az elhaltak lelkére is. Ezzel soha nem látott pénzforrás tárult fel. Mindenki igyekezett kedves halottjainak lelkét kiváltani a túlvilági szenvedésekből.

Így lépett Isten ingyen való kegyelmének helyébe az emberi kapzsiság, a Krisztus érdemébe vetett hit helyébe pedig a pénz. A búcsújövedelmek egyik része egyházi intézményeké, egyházfejedelmeké, búcsúárusításban érdekelt bankároké lett, míg más része a római udvart illette, vagy azt az egyházi célt, amelynek érdekében engedélyezték a búcsút. A pápák azonban a maguk számára is többször igénybe vették a más célra gyűjtött összegeket. Hogy többet ne említsünk, pl. X. Leó pápa a római Péter-templomra indított gyűjtésből több ízben kisegítette magát, amikor a naponkint űzött szenvedélyes

*kártyázás szorult helyzetbe sodorta. Vagy pl. VI. Sándor pápa 1500-ban búcsút hirdetett, hogy ennek jövedelméből sereget küldjenek a törökök kiűzésére. A begyűlt pénz legnagyobb részét azonban öszentsége törvénytelen fiára, Borgia Cézárra költötte. [...] A búcsút itt Tetzl János (1465-1519) árusította az érsek megbízásából. Egy versike el is terjedt akkor: **(3. dia)** „Amint a pénz a ládában csörren, lelked rögtön a mennybe röppen”.*

Amikor Luther látta a búcsúárulásnak a nép lelki és erkölcsi életére gyakorolt veszedelmes hatását, kénytelen volt ellene fellépni. 1516. október 31-én tartotta első prédikációját a búcsú ellen. Máskor is prédikált, leveleket is írt a búcsúárusítás megszüntetése érdekében, de teljesen hiába. Végül a wittenbergi nagy ereklyeünnep és búcsúnap (nov. 1.) alkalmából a búcsúkereskedésre vonatkozó aggályait és bíráló megjegyzéseit 95 tudományos tételben foglalta össze.” (Virágh Jenő: Luther önmagáról.)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Óriási biznisszé alakult a búcsúcédula árusítása. Közben Luther előéletéről is néhány szót hadd említsek, hogy Isten hogyan készítette az életét erre az óriási feladatra. **(4. dia)** „1505. július 2-án Stotternheim mellett, nem messze Erfurttól, kint a határban hatalmas vihar lepté meg (Luthert). Villámok serege cikázott körülötte. Halálfélelmében megfogadta, hogyha megmenekül, szerzetes lesz. Utóbb megbánta fogadalmát. Annak beváltását viszont előmozdították lelki vívódásai, szülei túlzott szigorúságának az érzése, de legfőképpen Luthernek az a meggyőződése, hogy a borzalmas vihar által maga Isten hívta el őt szolgálatába. **(5. dia)** Így 1505. július 17-én Erfurtban belépett az ágostonos szerzetbe. [...] Három méter hosszú, két méter széles, fűthetetlen celláját maga takarította. Olykor-olykor a koldustarisznyát is nyakába akasztották, hogy gyűjtsön a szerzet számára. Naponkint hétszer ment a kolostor templomába ájtatosságra. A törvényt pontosan betartotta, Isten törvénye és a rendi engedelmesség ellen való legcsekélyebb lelki megmozdulását meggyóna s az

erre kijelölt időben a Szentírást olvasta. Újoncszentendeje után letette az engedelmesség, szegénység és nőtlenség hármasság fogadalmát. [...] Megújuló lelki harcai és a lélek üdvösségéért való aggodás most még inkább gyötörte. Ha valamely vélt bűnnel jött az újonc-nevelő baráthoz, az egyszerűen visszautasította. Komoly harcaiban azonban komoly segítséget nyújtott Isten igéjéből. [...] **(5. dia/a) Mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?** (Márk 10, 17.) Ezzel az örök emberi kérdéssel lépte át Luther a kolostor küszöbét és ez égette lelkét még hosszú esztendőkön át. [...] Legfőbb baja abból a széliében elterjedt egyházi tanításból eredt, hogy az embernek van ereje minden jóra, amit csak akar, és saját jócselekedeteivel megszerezheti magának - mintegy jogszerűen - az örök üdvösséget. S ha a kegyelemről olvastak, imádkoztak, vagy beszéltek, úgy értelmezték, hogy azt is ki kell érdemelni jócselekedetekkel. Ez irányban szerzett tapasztalatai megint csak a kétségbeesés felé vitték. Ő ugyanis mindent megtett, amit csak tudott, mégsem érezte lelkében Isten kegyelmét. [...]

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

A Bibliával való foglalkozása közben mindig újból beleütközött az "Isten igazsága" kifejezésbe. Ilyenkor mindig Isten bírói igazságosztására gondolt. Rettegett az "Isten igazságától", egyenesen gyűlölte azt, hiszen méltatlanságának érzése nem is sugalmazhatott mást. [...] (6. dia) Tisztán akart látni. Ezért a római levél 1. részének 16. és 17. verseit olvasta: "Az evangélium Istennek hatalma, minden hívőnek üdvösségére. Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él." Erre még inkább elborzadt amiatt, hogy az Újszövetség is Isten igazságát suhogtatja a bűnökkel megterhelt emberi lélek fölött. Haragudott ismét a kegyetlen Istenre és Pál apostolra, aki ezeket az igéket leírta. A kolostor toronyszobájában napokon, heteken át vívódott, míg végül rájött az igék helyes jelentésére. Ha az igaz ember hitből él, akkor itt nem lehet szó Isten bírói büntető igazságáról, hanem csak ajándékozó igazságáról, mellyel a bűnös embert könyörületességből igazzá teszi. Ha Isten igazsága az evangéliumban jelentetik ki, s ha az

evangélium Istennek ereje minden hívőnek üdvösségére, akkor ez nem lehet a mi érdemünk, hanem csakis Istennek kegyelmi ajándéka, amelyet úgy kapunk. Nem mi leszünk tehát Isten előtt igazakká saját érdemeinkért, hanem Isten tesz igazakká bennünket kegyelemből. Így érthető meg, hogy az igaz ember hitből él.[...] Így támadt ismét életre a Szentlélek megvilágosító munkája által az ősi keresztyénség hamisítatlan evangéliuma, azaz örömhíre Istennek a Jézus Krisztusban megjelent kegyelméről.” (Virágh Jenő: Luther önmagáról)

Miután a saját életében megtapasztalta, hogy egyedül Jézus Krisztus lehet az ő életére is a megoldás, ezért a reformáció jelszavá vált az alábbi négy kifejezés (7. dia):

- egyedül **JÉZUS** (Solus Christus)
- egyedül a **SZENTÍRÁS** (Sola Scriptura)
- egyedül **HIT** által (Sola Fide)
- egyedül **KEGYELEM BŐL** (Sola Gratia)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Isten ekkor indította el a reformációt, az újulást emberek és az egyház életében. Mert az akkori emberek nagyon keresték a megigazulás lehetőségét, az üdvösség kérdése foglalkoztatta őket. Nem volt mindegy az akkori ember számára, hogy hol fogja tölteni az örökkévalóságot. Nem úgy, mint a mai embert, aki már annyira a mának él (carpediem), hogy már nem is foglalkozik a holnappal, hát még az örök élet kérdésével.

Emberek ma nem veszik komolyan, hogy Isten két út elé állítja az embert, melyek közül kell döntenie **(8. dia)**:

- **Mennyország, örök élet**
- **Pokol, örök kárhozat**

Az ember, ha halogatja a döntést, az idő egyszer el fog fogyni, ezt ábrázolja az óra közepén. Ezért Isten azt mondja, ne halogasd! **(9. dia)**

„¹¹Mert ez a parancsolat, amelyet én ma megparancsolok neked, nem megfoghatatlan számodra, és nincs távol tőled. ¹²Nem a mennyben van, hogy azt kellene mondanod: **Ki megy fel a mennybe, hogy lehozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük?** ¹³Nem is a tengeren túl van, hogy azt kellene mondanod: **Kicsoda kel át a tengeren, hogy elhozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük?** ¹⁴Sőt inkább nagyon közel van hozzád az ige, a szádban és a szívedben van, teljesítsd hát azt! ¹⁵Lásd, eléd adtam ma az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. ¹⁶Ezért parancsolom ma neked, hogy szeresd Istenedet, az URat, járj az ő útjain, tartsd meg parancsolatait, rendelkezéseit és döntéseit, és akkor élni [fogsz]. [...] ¹⁹Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is! ²⁰Szeresd az URat, a te Istenedet, hallgass szavára, és ragaszkodj hozzá, mert így élhetsz.” V. Móz 30,11-16.19-20

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Ebből az igeszakaszból 4 szót emelnék ki „**életet-halált**”
„**válaszd az életet**”. Luther ezt ismerte fel: „**Az igaz ember
pedig hitből fog élni.**”.

Azaz hittel lehet megragadni, hogy **(10. dia)**

- **Isten a bűnt bünteti, nem hagyja büntetlenül**
„**Mert a bűn zsoldja a halál...**” Róm 6,23
- **Isten a bűn büntetését Jézus Krisztuson hajtotta végre**
„²⁴**Bűneinket maga vitte fel testében a fára.**” I Pt 2,24
„²¹**Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk,
hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.**” II Kor 5,21
„³²**Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem
mindnyájunkért odaadta...**” Róm 8,32a
- **Isten kegyelmét adja a megtört szívűeknek**
„¹⁶**Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem
trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet
találjunk, amikor segítségre van szükségünk.**” Zsid
4,16

„¹⁹**Közel van az ÚR a megtört szívűekhez, és a
sebzett lelkűeket megsegíti.**” Zsolt 34,19

- **Isten döntés elé állít**

„²⁴**Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az
egyiket fogja gyűlölni, a másikat pedig szeretni, vagy
az egyikhez ragaszkodik majd, a másikat pedig
megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a
mammonnak.**” Mt 6,24

„¹⁹**Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet,
hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és
az átkot. Válaszd hát az életet**” V. Móz 30,19

- **Az embernek döntenie kell** (a halogatás is
döntés: NEM!)

Aki ezeket **(11. dia)** hittel ragadja meg, Isten bocsánatát kéri,
azt Isten megigazítja, azaz igaznak fogadja el. Így adja az Ő
kegyelmét és bocsánatát, így **(11/a)** „¹**Nincsen azért most**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak.” Róm 8,1

Mi volt akkor a reformáció újbóli felismerése? Isten **ingyen bűnbocsátó kegyelmét** hirdetni minden embernek! Itt az ingyen kegyelmen van a hangsúly, hiszen nem kell érte fizetni, ez nem bizonyos kiváltságos embereknek jár, vagy akiknek pénzük van, hanem Isten Jézus Krisztust minden ember számára elküldte. Aki elfogadja az Ő bűnbocsátó kegyelmét, amit Ő kínál, annak Ő bocsánatot ad és örök élettel ajándékozza meg. **(12. dia)** Ma sokan nem érzik a bűneik súlyát, sokan nem veszik komolyan, hogy a bűnnek igenis vannak következményei, sokakat hidegen hagy Jézus Krisztus szenvedése és halála, sokakat nem érdekel a bocsánat és úgy gondolják, nincsen rá szükségük, sokan tompítják a lelkiismeretüket és elfojtják magukban a bűntudatot, mentségeket keresnek, olyan embereket, akik náluknál rosszabbak, mert fontos számukra a viszonyítás (nem vagyok

olyan rossz, gonosz, mint ő...). Ma nagy az érdektelenség emberek életében. Ma nem fontos Isten, Jézus Krisztus és sokan kihagyják az életükből, vagy vannak, akiknek része az életüknek Jézus, de nem engedik magukhoz egészen közel. Olyan tisztas távolságból. Nem adják át az életüket, nem bízzák magukat Őreá, olyan jó vallásosak. Megfér minden Jézus mellett az életükben. Jézus pedig azt mondja: „én nem akarok osztozni az életeden. Nem akarok a 2., 3., 20. helyen lenni. Az 1. szeretnék lenni!”

Luthernek is fel kellett ismernie vallásosságában, szerzetességében, hogy nem ismeri Jézus Krisztust személyesen. Lehet, hogy a szerzetesi rendben önsanyargató életet él, jó cselekedeteket próbál tenni, ezek mind kevesek. Azt mondja Pál **(13. dia): „⁸Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka; ⁹nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.”** Ef 2,8

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

A kegyelem éppen az, amit nem érdemelsz ki, mégis megkapod. A *kegyelem* az, amikor elengedik egy embernek a büntartozását. Kegyelem az, amikor egy bűnöst elítélnék, mégsem kell leülnie a büntetést, megfizetnie a tartozását. Kegyelem az, amikor Isten érdemtelenül megbocsát nekünk és elengedi a büntetésünket. A kegyelem a bűnre irányul, annak a terhétől szabadít meg.

(14. dia) A kegyelemnek csak ott van súlya, ahol a bűnnek és az ítéletnek súlya lett. Ahol nincs bűn és ítélet, ott nem érvényesül a kegyelem. Isten Igéje éppen arról beszél, hogy én elveszett és megítélt ember vagyok, aki semmi más nem érdelek, mint kárhozatot. Én egy elveszett ember vagyok. A bűneim sodortak ide. A kegyelem az, hogy annak ellenére, hogy milyen ember vagyok, Isten Jézus Krisztusban kész mindent nekem megbocsátani, elengedni minden tartozást, minden adósságot, amelyek minket terhelnek, ahogy Pál írja: **(15. dia)** „¹⁴**Eltörölte a követeléseivel minket**

terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, és eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára.” Kol 2,14.

Ez a kegyelem lett oly drága Luther számára és lett azóta is sokak számára igen drága. Vajon neked drága ez a kegyelem, drága Jézus Krisztus halála, bűnbocsátó kegyelme? Érzed a súlyát a bűneidnek, mert ha nem, akkor számodra mit sem ér a kegyelem, de mit sem Jézus halála és bocsánata?!

De jó lenne, ha odáig eljutnál, hogy felértékelődik számodra Jézus drága érted ontott vére, az Ő kereszthalála és az Ő bocsánata.

Ámen!